

İlahi Aşkım Mormenekşem 6 Bölüm

– Ali Özdemir · 10 Ekim 2016

1. 6.BÖLÜM

KIRŞEHİRİ'NE DÖNÜŞ

1246 Ocak – KIRŞEHİRİ

Aylardır beklediğim cevap gelmişti. Ahi Babam Konya'dan gelen haberi bizlerle paylaştı. Artık Kırşehir'i'ne gitme vakti gelmişti. Ben de bu anı bekliyordum. Çünkü köyden çıktım çikalı ilk kez dönüyorum. Hasretler sona erecek. Ama benim en büyük arzum bir an önce köye gidip anamı babamı razı edip, onları Denizli'ye getirip Menekşe'yi ailesinden istemektir. Bir an önce Menekşe'ye kavuşmak istiyorum, "Mor menekşem"e...

Ahi Babamız ilk kervan ile yola çıkacağımızı, ona göre hazırlanmamızı istedi. Ayrıca eş, dost ve sevdiklerinizle vedalaşın dedi.

Muhtarın kızı Menekşe! Gör beni ne hallere düşürdün! Bugün akşam olmadan ona büyük müjdeyi vermem gerekiyor. Aslında kısa süreli bir ayrılış olacak ama ondan uzaklarda olmanın ateşimin üstüne kızgın yağ dökmek gibi bir şey olacak... Onun yanında olmasam da aynı şehirde bulunuyordum. Babadağ'dan esen seher yeli yârimin en güzel kokularını bana kesintisiz ve soluksuz getiriyordu...

Ey seherde esen, yârin en güzel kokularını yanan ateşlerin üzerlerine çiğ damlası gibi serpen rüzgâr! Kaf Dağının arkasına da gitsen bana "Mor menekşem"in kokusunu getirir misin?

"Yol uzak!" dersen, ister kokusunu hapsedir bir şişeye ne zaman ihtiyaç hâsıl olursa damla damla üzerime damlat; bir damlasına kıyamam; istersen de damıt ruhumu, en saf halimle "Mor menekşem" beni özlediğinde nisanın kırkikinci yağmuru gibi sellere kapılırcasına ıslat onu, ruhum bitende ben küllerimden yeniden doğarım...

{{

- Ey Babadağ, sana yeminler olsun! Senin emanetini sana emanet ediyorum! Ola ki kavrulmaktan Erciyes'in damarlarına benzeyen bu beden senden emanetini alamazsa... Ola ki yolculuğun sonunda "Allah bilir" deyip yoluna kurban olduğuma kavuşamazsam! Senden dileğim, küllerimi bağrına bas! Koynunda büyüttüğün menekşelerin ruhlarına ek beni! Ki "Mor menekşem" benim yokluğumu, kokladığı menekşelerinden alsın...

- Tövbe de Vuslat! Ben seni ölüme göndermiyorum ki!

- Menekşe, içimde sana kavuşamamak gibi bir his var... Sanki bu ateş dünyanın sonuna kadar yanacak!

- Allah korusun Vuslat'ım. Ben senin sevdana giden yolum... Kavuşacağız; hiçbir yere gitmek yok... Bana aşkın tarifini yapabilir misin?

- Aşk ateşte yanmaktır. Aşkı yakan İlahi Ateş'tir. Neden dünyanın merkezi yanıyor? Biliyor

musun? İlahî Aşk'a kavuşmayı beklediği için, Vuslat'a ermek için için için yanıyor... Ancak aşkına kavuştuğunda yüreğinin ateşi sönecektir. Samanyolu'nda sönmüş yıldızlar var ya, işte onlar aşkına kavuşanlardır, vuslata erenlerdir...

- Yani gökyüzündeki sönmüş yıldızlar vuslata erenler mi?
- Evet, gece ışıldayanlar ise vuslata ermek için sırasını bekleyenlerdir...

AŞKA TARİF

Ne anlatsam, ne yazsam, ne okusam,
Yüreğimden geçenleri kalbine dokusam,
Etrafına bir bak, eğer ortalıkta yoksam,
Yanmış, kül olmuşum, işte aşkın tarifi...

Âşık yanar ateşte, tabipler bakakalır
Merhemi olmaz, ümitsiz, çaresiz kalır,
Hayata bağlanma iksirini âşıklardan alır,
Bülbüle gül olmuşum, işte aşkın tarifi...

Her âşık ateşi bilmez, ateşte yanamaz,
Yandığını farz eder, odun bile olamaz,
Gülün katranlı dikenlerine bile konamaz,
Altın kafeste bülbül olmuşum, işte aşkın tarifi...

Çöllerde yeşerir gül olur, gülistan olurum,
Önüme çıkana, ecel olur, kabristan olurum,
Yârimin aşkına talebe olur, asistan olurum,
Bahçesinde sümbül olmuşum, işte aşkın tarifi...

(VUSLAT-I MOR - 04.01.2011 - 12:27)

- Sen bayağı yanıksın Vuslatım... Yüreğın acı acı yazar...
- Yakan sağ olsun, Menekşe'm...
- Ben mi yaktım şimdi?
- Kim yaktı ya?
- Seni Kırlangıç'ın menekşeleri yakmış!
- Neyse kızma hemen. Ha sen yakmışsın, ha Kırlangıç'ın menekşeleri yakmış... Yani yakan yakıyor Menekşe'm...
- Ne zaman yolculuk Vuslat?
- Allah izin verirse yarın sabah namazından sonra yola çıkacağız.
- Hayırlısı ile gidin. İnşallah ailenle birlikte en kısa sürede geri dönersin.
- Tek dileğim sana kavuşmak Menekşe'm. Bu yolda bir ömür verdim, gerekirse bin ömür veririm...

- Allah'ım senden tek dileğim, Vuslat'ımın hayırlısı ile "mormenekşe"sine kavuşmasıdır...
  - Menekşe'm, Allah'ın izni en kısa sürede anamla babamı alıp geri döneceğim... Her şey Allah'tan gelir... Eğer ola ki geri dönmezsem bil ki bu yola kurban olan bu gariban, dünyada kavuşamadığı "Mor menekşe"sini ahretin kapısında bekleyecektir. Yani sen benim hem dünyalıyım, hem de ahretliğimsin... Ahirim sensin Menekşe'm...
  - Sen de bunu bil ki, Allah şahit olsun ki sana kavuşmadıktan sonra bu dünya bana haramdır, senden önce ahretin kapısında seni bekleyeceğime, Allah'ın huzurunda yemin ederim...
  - İçimde hiçbir zaman, senin beni yakan menekşe olmadığına dair şüphem olmamıştı ama bugün anladım ki sen benim menekşemsin... Allah'ıma şükürler olsun...
  - Sen de benim Vuslat'ımsın. Senin yoluna kurban olurum!
  - Menekşe, gitsem iyi olacak! Çok kötü oldum, eğer gidemezsem burada kalırım, sana da kavuşamam...
  - Doğru söylüyorsun... Gurbete esir olduk. Ne olurdu aynı yerde dünyaya gelseydik! Allah sevenlerin yanındadır. Bak, bugün gideceksin, yarın yanımdasın...
  - Öyle mi dersin?
  - Haydi canım... Haydi yiğidim, git!
- "Menekşe"nin yüreği sana ait!
Allah İlahî Aşk'ımıza şahit!
Dönemezsen Allah yolunda şehit!
Haydi canım... Haydi Yiğidim, git!
- ...

{{

Doyasıya, koklaya koklaya, sarıla sarıla vedalaşamadım... Gözlerini yaş içinde bıraktım.

Ey Allah'ın Rahmeti !

Ey canlıya can suyu veren Rahmet!

Ey kuru tohuma can veren Rahmet!

Ey tüm kötülükleri örtüsüyle örten Rahmet!

Ey kuraklık olanda dualara mazhar olan Rahmet!

Rahmetini Menekşe'mden esirgeme!

Senin Rahmetin ile Menekşe'min akan gözyaşlarını sakla ki ağladığı gözükmesin!

Onun bir damla gözyaşına kıyamam...

Varsın dünya ikinci tufanı yaşasın! Kıyametler kopsun... Yeter ki sevdiceğimin bir damla gözyaşı yetmiş bin milletten irak olsun...

O gece uykular bana haram oldu. Sabaha kadar odada baştan aşağı -hapis günlerimi hatırlatırcasına- adımladım... Köyüme gideceğimin, anama kavuşacağımın heyecanı sönük kaldı. Menekşe'mden ayrılık bana zor geldi ve gelecekte.

Bir taraftan kervana yüklerimizi taşıırken bir taraftan ince ince sicim misali gözyaşlarıma hâkim olamıyorum. Sicimler urgana dönüşmeden kollarımla inceltiyorum. Allah'ım sana değildir isyanım, haşa!

Ayrılık olmasaydı gözyaşı da olmazdı...

Sabahın seher yeli sözünü tutuyordu! Yârimin kokusunu inceden inceden incitmeden rahmet gibi üzerime döküyordu. İnşallah Kabadurak'a kadar bu böyle devam eder.

Ohhh mis gibi... Menekşe kokuyor!

- Oğlum Vuslat! Hazır mıyız?
- Hazırız efendim !
- O zaman kervancıbaşına komut ver yolumuza çıkalım!
- Peki efendim.

Yolcular; Ahi Babam, Fatîma Anam, Sinan ve ben. Kervan Konya – Aksaray üzeri gidecek. Allah izin verirse 12 inci veya 13 üncü gün Kırşehir'i'ne varırız. Konya'ya uğramayacağız.

- Sinan, Ahi Babam biraz tedirgin galiba!
- Bana da öyle geldi, Ağam.
- Kırşehir, inşallah Ahi Babamıza hayırlar getire!
- Âmin
- Sen iyi misin Ağam?
- Nasıl iyi olacağım Sinan?
- Yine de sonunda bir kavuşma olacak ya Ağam! Sonu hayırlı olsun. Değil mi?
- Doğru dersin Sinan! Sonunda kavuşmak olacaksa... İnşallah...

{{

Konya'ya uğramadan gittik Aksaray'a doğru. Yol boyu bir iki parmak kar vardı. Akşamları ayaz oluyordu. Bir an önce sıcak yuvamıza kavuşsak !

Aksaray'da Sultan Hanında mola verirken Konya'dan atlı bir haberci geldi. Ahi Babama haber getirdi. Alaeddin Çelebi haber yollamış. Yolculuğumuza eşlik edeceğini ve yola çıktığını söylemiş.

Alaeddin Çelebi, Mevlana Celâlettin Rumi'nin ortanca oğludur. Karanlığa aydınlık yüzü ile dimdik ayakta duran biriydi o. Ne Gıyaseddin Keyhüsrev Sultanın adaletsizliğini kabul etmiş, ne de babası Mevlana Celâlettin Rumi'ye ve yandaşlarına boyun eğmiştir. Ahi Babamla da Konya'dayken dostlukları vardı. Mutlaka önemli bir durum vardı ki kervanımıza katılmak istemişti.

Handa akşam yemeğine otururken dışarıdan bir hareketlilik yaşandı ve beklediğimiz misafirin geldiği haberi verildi. Üzerine kar yağmıştı. Giysilerindeki karları çırpmadan içeriye hızlı adımlarla girip Ahi Babamın yanına vardı. Sarmaş dolaş oldular. Bir yıla yakındır birbirlerini görmemişlerdi. Alaeddin Çelebi'nin dünya görüşü Ahi Babama yakındı ve bu nedenle de Ahi Babamdan fikir alıyor, onun yüksek bilgilerinden istifade ediyordu. Akşam yemeğini beraber yedik.

- Efendim Konya'da gök yine dumanlı. Sisli hava rahatsız etmeye başladı. Dumanlı, sisli havayı solumak istemiyorum. Eğer müsaade ederseniz Kırşehir'i'ne beraber gitmek ve bundan sonra yolunuzda yürümek ve size eşlik etmek istiyorum.
- Sana karşı her zaman bir baba, bir ağabey, bir kardeş oldum. Oğlum üç iken dört oldu. Başımın üstünde yerin var!
- Başınızla beraber efendim.

- O zaman Allah izin verirse sabah namazından sonra yola beraber çıkacağız. Alaeddin Çelebi'nin bizimle beraber Kırşehir'i ne yol alması oldukça düşündürücüydü. Babasını karşısına alıp gelmiş, tüm olumsuzlukları sırtına yükleyip çıkmış, başına geleceklere kabullenmiş... Bundan sonra bizler için hayat daha da zor olacak. Her taşın altına bakmak gerekiyor. Ya zemin çürük, ya da taş, taş olduğunu kendine bile inandıramaz. Her şeye rağmen yolumuza devam edeceğiz. Biz bu yola baş koyduk. Yolumuz Allah yoludur. Adalet, doğruluk her zaman haksızlığın karşısında yer almıştır. Ki bu baba ve oğul arasında bile kolaylıkla fark edilir. Asıl olan Allah yoludur. Yolunuzu şaşırmadıktan sonra, yanlardan gelecek her türlü tehlikeye göğüs gerersiniz. Yeter ki Allah yolunuzdan şaşırmasın. Alaeddin Çelebi'nin Ahi Babamızın yanında yer alması Konya'da rahatsızlık verecektir. Teşkilatın Kırşehir'inde devam etmesi oldukça sağduyulu bir durum. Gün ola, harman ola...

{{

Memleketimin kokusunun yârimin kokusu ile karışmaya başlaması köyüme yaklaştığımı fakat Menekşe'den oldukça uzaklaştığımı gösterir. Sensiz geçen bu yollar bana yıldız olmayan gökyüzünde kaybolmak gibi. İnşallah anamı babamı razı ederim de yazdan önce Denizli'ye gideriz.

Kesikköprü'nden geçmekle akşama doğru Kırşehir'i ne gireceğimizin göstergesi. Akşamın batımı ile güneşin son ışıkları Dinekbağ'ın bahçelerini cennet bahçesine dönüştürmüştü. Ama soğuk bir bahçe... Kar toprakta olsam mı olmasam mı edasındaydı. Ama şarkta bile bizim yörenin ayazı sorulur olmuş. Çok soğuktu. Geceye kalmadan misafir olacağımız konağa bir an önce varsak da sıcak bir tarhana çorbası içsek.

Bu arada Kesikköprü Hanındayken Ahi Babamız Kırşehir teşkilatının başkanına haber saldı. Gece yarısı da olsa şehre gireceğimizi ve bizi karşılamasını istedi.

Kervan Selgâhtan girerken üç atlı yanımıza yaklaştı. Ahi Babamızı karşılamak için gönderildiklerini söyleyince rahat bir nefes alarak şehre doğru ilerliyoruz.

Çok şükür kazasız belasız memlekete geldik. Bizi getiren kervan yarın akşama Konya'ya geri dönecekmiş. Menekşe'ne haber salacağım, "Sağ salim Kırşehir'i ne geldik!" diye. Ama Konya'dan sonra tembih ettim Denizli'ye haber salsın diye. Kervancıda bana söz verdi, haberi sağlıklı bir şekilde Denizli'ye ulaştıracağına dair. Beni biraz olsun rahatlattı.

{{

Sabah olunca Ahi Babamdan izin istedim. "Akşama dönemem ama ertesi gün akşamdan önce Allah'ın izniyle geri dönerim." diye söz verdim. Halimi Ahi Babam anladığından sözümü ikiletmedi.

- Evlat en kısa zamanda aileni ziyaret edeceğimi söyle. Selamlarımı ilet. Allah yardımcın olsun.

- Allah razı olsun efendim. Selamınız başım üstüne...

Uzun Çarşı'da bulunan handan bir at kiraladım. Bir an önce hasretimi sona erdirmek istiyorum. Bu arada anamın babamın haberi yok, ne zaman geleceğimden. Tuttum atın yelesinden, bozkırın ayazına karşı dörtnala gidiyordum. İkindiden önce köye kavuşurum. Anamın yumurtalı dürümünü özledim. İçine analık duygusunu kattığı için mi lezzetli oluyordu?

Mucur'a yaklaşırken Kırlangıcın tepeleri gözümü ilişti. Burnuma burcu burcu sanki menekşe kokuyor...
Ölü toprağın altından bana selam söylüyorlar, bana kucak açıyorlar sanki...

Kurban olurum, menekşelerin ve Menekşe'min yoluna...

Ey Kırlangıcın dağlarında eşkiya olan menekşeler!

Ey Kırlangıçta yolcuya geçti vermeyen menekşeler!

Ey Kırlangıcın çiçeklerine sultanlık yapan menekşeler!

Ey Kırlangıçtan ali kesen baş kesen menekşeler!

Ey yüreğime ateşi atıp güzün toprağa saklanan menekşeler!

İşte geldim! Hem de Menekşe'min yüreğini çalıp ta geldim!

Çıkın saklandığınız yuvalarınızdan bugüne kadar hep siz beni yaktınız bundan sonra da ben sizi yakacağım !

Mucur'a girmeden Şatıroğlu sapağına saptım ve köyümle arama bir dağ arasını bıraktım. Köpekli Dağı ile Kırlangıç beni aralarına alarak ovaya inmem için el veriyorlardı. Atım kem gözlerden ırak hiç teklemeyen getirdi beni...

Hey Seyfe Ovası!

Çek donmuş sularını, kır yüzündeki buzlarını!

Giderken beni bir daha gelmez zannettiniz!

Size Denizli Acıgöl'den selam getirdim!

Sizin suyunuz da, acınız da sizde kalsın!

Acıgöl'ün suyu acı da olsa yüreğimi söndürdü.

Kurban olduğum köyüm! Sana canımı, cananımı, kanımı emanet ettim! Eğer zerresine zarar eylediysen, seni etrafındaki yetmiş köyle birlikte Seyfe'nin suları ile gömerim! Adını batık köy diye tarihe yazarım! Ağgölün batığına gömerim seni !

...

Köyümdeki evler bacalarından sevinç yüklü dumanlar veriyordu. Kışa esir düşen sığırcıklar gökyüzünde bana selama durdular. Sanki özlemler banaydı.

Tarlalar arasında dörtnala giderken kış uykusuna yatan fareler, yılanlar hepsi esas duruşa geçtiler. Hoş geldin yiğidim dercesine selam veriyorlardı.

Bizler dağ Yörükleriz, şimdilerde köyümüz ovada da olsa Yörüklüğümüzü yitirmedik. Onun güzel örnekleri de köyde sokaklarda oynayan çocuklardı. Uçan kuşu donduran ayaz bizlere vız gelirdi.

Çocukların çığlıkları kulağıma kadar geliyordu. Bizim ev Ağgöl tarafındaydı. Köye yaklaşınca ata biraz hafiflik verdim. Atım da kendine bir asalet duruşu sergiliyordu. Kendine aheste süsü verdi.

Çocuklar beni tanıyamadı ama pencereden bakanlar vardı. Beni de zor tanırlar zaten. Attan inerek adımlarımla yürümeye başladım... Kış olmasaydı köyde kimseyi bulamazdım. Şimdi herkes sobanın başındalar. Sokakta sadece çocuklar vardı.

Dışarı açılan tahta bahçe kapısı yıllara meydan okuyordu. Kapıyı açarken seslendim.

- Ana Vuslat'ın geldi !

Anam hem bağıriyordu hem de kollarını açmış beni kucaklamaya çalışıyordu...

- Yiğidim, aslanım, Vuslat'ım! Anan yoluna kurban olsun... Yiğidim...

O an bayılıverdi, garip anam, çilekeş anam! Yüzündeki kırışıklar yıllarla kıyasıya savaşmış, kılıç darbeleri ağır yara açmıştı. Ah anam! Keşke kucağından indirmeseydin beni... Bugün ellerinde taşların acısı değil benim gözyaşlarımın tuzları olsaydı...

Kocaman, dağlar gibi büyük ailemle kucaklaştım, koklaştım, hasret giderdim. Yılların özlemine çıkardım. Herkes değişmişti. Değişmeyen sadece benim menekşelere olan hasretim.

Anam beni alladı, pulladı, boncuklar cincikler takmaya başlayınca meseleyi açtım.

-Ana sana bir müjdem var !

- Hayırdır oğlum? Sen geldin ya, senden iyi müjde mi olur?

- Daha büyük bir müjde...

- Daha ne olabilir ki?

- Evleniyorum anne, evleniyorum!

- Tamam oğlum, biz de seni bekliyorduk! Taliplerin evde kalacaklar nerdeyse?

- Kimmiş taliplerim?

- Emmilerin kızları, bibilerin kızları, teyzelerin kızları... Daha sayayım mı?

-Dur anne dur! Ben bunlarla evleniyorum demedim ki ?

- Ya kimle evleneceksin?

- Bu âlemde tek, eşi benzeri yok... Ay yüzlüm, menekşe gözlüm, ceylan bakışım, kalem kaşım, Elif nakışım, sırma saçım...

...

- Dur oğlum yeter, kimdir, neyin nesidir?

- Anne ne sen sor, ne de ben cevaplayayım!

- Niye?

- Anam güzel anam... Kurban olurum anam... Babamı razı et de kızı istemeye gidelim!

- Ah benim Vuslat'ım! Sen bayağı karasevda olmuşsun... Oğlum anlatsana kim bu kız?

- Ana Denizli'de gördüm ve âşık oldum. Adı Menekşe. Kınıklı Köyü Muhtarının kızı...

- Hem de muhtar kızı, öyle mi?

- Ana kurbanın olayım! Ne olur hemen gidelim isteyelim!

- Oğlum hele bir babana danışalım, o razı olacak mı? Ben razı olacak mıyım? Bir de şu kış günü bizi yollara düşürme!

- Ana, ayaklarının altına kurban olurum! Ben başkasını almam! Ben sevdiğimi alacağım!

- Sana kurban olayım oğlum! Sen sevdiysen, sen bize uygun gördüysen bize aslanlar gibi gider gelinimizi isteriz!

- Anaların anası! Babama ne zaman söyleyeceğin?

- Tamam oğlum, için rahat olsun, sen sevdiysen arkanda koskoca anan var!

Anamın öpmedik yanakları kalmadı. Beni hiç kıramazdı, ilk göz ağrısı olduğum için. Bir de diğer kardeşlerime beni örnek gösterirdi. Annemin uygun görmesi, babamın da onaylaması demektir. İnşallah kısa zamanda Denizli'ye gideriz... Bu arada sevdiğim kulakların çınlasın ! Bekle beni, Vuslat'ın yola çıktı bile...

- Ana yarın akşamdan önce şehre geri döneceğim! Ahi Babam beni bekliyor. Bir an önce teşkilatı toparlamamız gerekiyor. Ahi Babamla Fatîma Anam da en kısa zamanda ziyaretimize gelecekler. Ben sana haber yollarım. Zaman bulursam da izin alır gelirim güzel anam... Sen gönlünü ferah tut. Bir de gelinini getirirsek değme keyfimize...

- İnşallah oğlum. Her şey gönlünce olsun yiğidim. Ben senin yoluna kurban olurum!

- Anaaam, garib anaaaam !

Köyün muhtar konağına indim. Akrabalarım, eş ve dostlarımla hasret giderdim. Teşkilatımız hakkında bilgiler verdim. Köyde de en azından debbağ atölyesi kurulması temennisi bulundum. Gerekli tüm maddi yardımları temin etmek için elimden geleni yapacağımı söyledim. Ayrıca atölyede ustalık yapacak bir yiğidimi köye yerleşmesi için ikna edeceğimi söyledim. Köylülerim benden oldukça memnun kaldılar. Bu köyden bir debbağ ustanın yetişmesinden ve o ustanın Ahi Evren Hazretlerinin elinden yetişmesinden gurur ve onur duydular.

En kısa zamanda muhtarlığın elinde olan boş bir odaya atölye kuracağım. Yiğitlerimden birini köye getireceğim. Köyümüzdeki gençleri meslek sahibi yapacak. Belki kısmet olursa eniştemiz olur... Hayırlısı bakalım.

{{

Anamla yengeme güzel içli çöreklerden yaptırdım. Allah izin verirse öğlen ezanından sonra şehre geri döneceğim. Herkesle vedalaştım ama gayri uzak bir mesafede değilim. Bir günlük mesafedeyim. Ne zaman anamı özlesem, atımla gider gelirim. Anamla Hidrellezden önce Denizli'ye gitmek için anlaştık. O zamana kadar kendi çapında hazırlanacaktı. Şehre gidince de Menekşe'ne haber salacağım Hidrellezi beraber kutlayalım diye. Baharı menekşe bahçeleri arasında karşılarız...

Allah'ım senin yoluna çıkarken sıkıntıları oldu ama gayri o günler geride kaldı... Artık baharlar gelsin! Menekşeler açsın gönlümde!

- Haydi, cümleten Allah'ısmarladık! Allah'a emanet olun!

Bu gidişime anam göz pınarlarını açmamıştı. Çünkü artık bir günlük mesafe kadar uzaktaydım. Ara sıra gönlünü almaya gelirim. Eğer gelini de gelirse ara sıra yanıma getirtirim... Garip, çilekeş anam. Kışın en soğuk günleri artık... Kış, bizim ovada da çok sert hissedilir. Anamın kendi koyunlarının yünlerinden ördüğü hırkayı üstüme giydim ki şehre kadar karşıma çıkacak soğuğa meydan okuyacağım. Bu gidişim hayatımı bir düzene koymak olacak. Evlenerek yuvamı kurmayı, yerleşik bir hayata geçmeyi ve kendi atölyemi işletmek istiyorum. Ahi Babam da teşkilatı sağlam temeller üzerine kurduktan sonra inzivaya çekilir herhalde, yaşı da artık çalışmaya izin vermeyecektir.

İkinci ezanından önce şehre ulaştım. Ahi Babam konaktaydı.

- Evlat hoş geldin! Nasıl ailenle hasret giderdin mi? İnşallah afiyettedirler!

- Hoş bulduk Efendim! Çok şükür kavuştuk. Hepsinin ayrı ayrı selamları var. Hepsi sıhhat ve sağlık içerisindedir.

- Aleykümselam. Getiren götüren sağ olsun. Çok şükür. Haydi, içeriye gidelim. Anlat bakalım biraz, ne yaptın?

{{

Kırşehir'ne geleli iki ayı geçmişti. Şehrin bahçelerinde çiçekler açmaya, bülbüller şakımaya başlamıştı.

Kervansaray Dağı, kış boyu kucağında sakladığı karları eriterek Kılıçözü deresine havale ediyordu. Zaman da karlar gibi eriyip gidiyordu. Önceki gün Menekşe'nden haber geldi. Benim Kırşehir'ne geldiğim haberin aldığını ve en kısa sürede bizleri Denizli'ye bekliyordu. Menekşe'm de bir an önce kavuşmamızı istiyordu.

Allah'ım yolları bize adım eyle!

Günleri, ayları, kısa tut, an eyle!

Kavuşmak takvime, zamana kalmasın!

Yarabbi! Anımızı nagehan eyle!

Birkaç günde bir anamı yokluyorum. Bir taraftan gönlünü alırken bir taraftan da işi sağlama alıyorum; olur ya bir sinek mide bulandırır, sinekleri uzak tutuyordum.

Şehirde teşkilatımız oturmuş, Anadolu'daki Ahiliğin idare merkezi olmuştu. Ahilik ile birlikte şehirde hareketlilik başlamış, ticaret ve esnafılık en üst seviye gelmişti. Yalnız farkındayız, kara bulutlar üzerimizde gezinmekle kalmıyor ara sıra koyu bir sis gibi çörekleniyordu. Yani her şeye güllük gülistanlık değildi. Konya'dan uzakta olsak karanlığın eli şehrimize uzanıyordu.